

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti støtter naturligvis den forlængelse af den her lov, men vi er med på, at der skal ske en debat omkring afvænningen.

Desværre bliver loven ikke rigtig udnyttet i amterne – i hvert fald ikke optimalt, og det er i grunden en skam.

Under Socialudvalgets nyligt foretagne studierejse til Oslo så vi mange gode resultater med det ord, vi danskere ikke kan lide, nemlig tvang. Norge har da også den frivillige tvang, som bruges, men også direkte tvang. Her hørte vi, at en del stofmisbrugere, som havde været helt nede på bunden, var blevet stoffri netop med tvangen. Og det var de meget glade for.

Men at tvinge en afvænnelse igennem er langtfra nok. Der skal en meget stor efterbehandling og opfølgning med i programmet, ellers hjælper det intet. Der skal støttes op om de mennesker, der er afvænnet, med terapi, uddannelse og job samt ordentlige boligforhold. Det nytter intet, at man afvænner og så sender misbrugerne tilbage i miljøet igen. Så er alt spildt.

Især omkring de gravide stofmisbrugere og alkoholmisbrugere så vi i Dansk Folkeparti gerne, at der blev anvendt tvang for ikke at skade det ufødte barn og også for, at moderen ved fødselstidspunktet er stof- og alkoholfri, så hun fremover kan tage vare på sig selv og det lille barn. Men det er også en debat, vi skal tage.

Noget helt andet er, at vi i amterne må sørge for, at der er afvænningspladser nok. Det nytter ikke, at en narkoman skal vente i måneder på et afvænningsstilbud. Det tilbud skal være der, når motiveringen er der. Det vil give de bedste resultater. Og så skal der ske en ordentlig efterbehandling. Også her halter vi bagefter ude i amterne. Økonomien rækker desværre ikke. Det må vi så forsøge at ændre på. De mennesker, der virkelig vil tilbage til et normalt liv, skal også have alle muligheder for at komme tilbage.

Sagen er jo, at jo længere stofmisbrugerne kommer ud i misbruget, jo sværere er en afvænnelse, og jo nemmere falder de tilbage i narko- eller alkoholmiljøet igen.

Vi så også i Norge, at de helt svære tilfælde kan afvænnelse. Men de, der var blevet afvænnet, kendte så også faren, så snart de blev lukket ud; så var de klar over, at så var det faktisk sket med dem, hvis de skulle falde i igen. Det var noget af det, SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, sagde, at når de så kom ud, skulle der meget

lidt til for at være en overdosis, og så ville det medføre dødsfald.

Nogle af os talte med nogle af kvinderne, som havde været misbrugere i 20 og 22 år. De var nu clean og så selvfølgelig frem til at føre et godt liv uden misbrug.

Jeg synes nok, at vores besøg i Norge giver stof til eftertanke. Jeg har ikke sagt, at vi skal kopiere deres lovgivning, men vi må have en åben debat netop omkring misbrug og afvænnelse af misbrugerne. Og der vil jeg også gerne have, at vi ser lidt mere på alkoholmisbrugerne. Dem har vi været lidt for large til at overse. Vi har altid snakket om heroin og stofmisbrug.

Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig forslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er jo i realiteten en meget lille sag at flytte årstal ud, og det må jo så også have en begrundelse. Og jeg regner da ikke med, at det, der skal ske i den mellemliggende tid – de næste 2 år – bare er en debat, vi skal tage. Jeg har da tænkt mig at komme med nogle ændringsforslag fra CD's side til den eksisterende lov.

For det første er årsagen til, at amterne ikke har brugt den, jo, at de ikke er forpligtet til det. Et andet spørgsmål er jo så hele den konflikt, der ligger imellem den frie vilje og så tvang. Og med hensyn til danskernes absolutte fortrøstning om, at folk har deres frie vilje, også selv om de er dybt afhængige af stoffer eller alkohol, er jeg knap så sikker på, at det har man.

Det var så derfor, man forsøgte sig med en ordning, hvor misbrugere indgik i en frivillig aftale, der indeholdt nogen form for tvang. Og det var narkomaner, den særlig var rettet mod.

Sidst havde vi så, synes jeg også, en meget fin høring nede i Fællessalen omkring emnet gravide misbrugere. Og det viste sig jo også, at disse gravide misbrugere – når de var klare og kunne se deres egen situation – gerne ville have hjælp, men de var også klar over, at der måtte være nogen form for fastholdelse af dem i behandlingsforløb, for at de kunne få den her hjælp.

Derfor er der ikke noget at sige til, at de mennesker, der er behandlere, når de så står med det barn, der er født med et fatalt alkoholsyndrom og får et liv på nogle helt urimeligt dårlige betingelser lige fra starten, gerne vil undgå dette. Derfor vil jeg da bruge dette her – det går jeg da også ud fra er ministerens abso-